

[Kaj V. Andersen.]

anvende den handicappede arbejdskraft, der længes efter arbejde.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg må endnu en gang understrege over for hr. Kaj V. Andersen, at det ikke er tilfældet, at man bortrationaliserer de blinde. Jeg synes, at hr. Kaj V. Andersens bemærkninger i anden omgang, bortset fra de venlige bemærkninger, lød, som om hr. Kaj V. Andersen ikke havde hørt, hvad jeg sagde i mit svar på hr. Kaj V. Andersens spørgsmål. Der er ikke tale om at bortrationalisere de blinde, og jeg vil personlig være — og jeg er overbevist om, at regeringen vil være — meget opmærksom på, hvor det er muligt at skaffe nye muligheder for stillinger til blinde og svagtseende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Maisted (FP) til socialministeren:

„På baggrund af mine spørgsmål af 4. august og 4. september 1975 og ministerens svar af henholdsvis 8. august og 11. september ønsker jeg følgende spørgsmål besvaret:

hvoraf fremgår det, at forsikringsordningen for arbejdsgivere efter dagpengelovens § 11 hviler på betragtninger, der vil medføre indkomster for statskassen,

er arbejdsgiverne ved meddelelse om bidragsprocenten blevet gjort opmærksom på, at det år, hvor bidragsprocenten var 3½, gav ordningen et overskud til statskassen, og at man på trods af dette overskud hævede bidragsprocenten til 4,

hvor mange firmaer er omfattet af ordningen, og

hvor stort et overskud har staten haft på denne ordning?“

(Spm. nr. 193).

Socialministeren (Eva Gredal):

Til det første af hr. Maisted stillede spørgsmål om, hvoraf det fremgår, at forsikringsordningen for forsikrede arbejdsgivere efter dagpengelovens § 11 hviler på betragtninger, der vil medføre indkomster for staten, kan jeg henvise til mine tidligere afgivne skriftlige besvarelser til hr. Maisted den 4. august og den 4. september sidste år.

Det er heri anført, at de for meget indbe-

talte præmiebeløb ikke vil blive tilbagebetalt, da der hverken efter dagpengeloven eller bekendtgørelsen om forsikrede arbejdsgivere er hjemmel til dette. Modsvarende vil der heller ikke fra statens side blive stillet krav om efterbetaling, hvis udviklingen skulle gå den anden vej, således at udgifterne ved ordningen viser sig at blive større end skønnet.

Det må nu engang være sådan, at en forsikringsordning, der finansieres ved bidrag fra de forsikrede, ikke kan løbe rundt på kroner og øre, men, afhængig af usikkerheden omkring skønnet for bidragsfastsættelsen i de enkelte år, må give et over- eller underskud af varierende størrelse.

Med hensyn til det andet af hr. Maisted rejste spørgsmål forholder det sig således, at på det tidspunkt, da bidraget blev fastsat til 4 pct., forelå der kun delvise regnskabsoplysninger for halvdelen af det første regnskabsår, og det var derfor ikke muligt at skønne endeligt over regnskabsresultatet for dette år.

Om antallet af arbejdsgivere kan jeg oplyse, at en opgørelse pr. 1. juli 1975 viser, at 6.888 arbejdsgivere var tilmeldt forsikringsordningen.

Jeg kan endelig oplyse, at statens samlede overskud i de 2 forsikringsår 1973-74 og 1974-75 har været i alt ca. 15 mill. kr. Heri er imidlertid ikke indregnet administrationsbidrag til staten, ligesom der er regnet med, at samtlige opkrævede beløb vil blive indbetalt.

Så vil jeg også gerne bemærke, at jeg som lovet hr. Knie-Andersen her i tinget den 22. oktober 1975 har foretaget en undersøgelse af muligheden for at indføre en mere fleksibel tilmeldingsordning til forsikringen, og jeg har truffet den beslutning, at bekendtgørelsen om forsikringsordningen med virkning fra den 1. april 1976 skal ændres sådan, at der åbnes adgang til løbende tilmelding til ordningen.

Maisted (FP):

Det principielle i denne sag er, at staten havde lavet en lovgivning, hvorefter det klart fremgik, at udgifterne skulle dækkes af arbejdsgiverne og ikke en krone mere. Ikke desto mindre opkræver staten, når det gælder de mindre erhvervsdrivende, et provenu, som man ikke kan læse af den lovgiv-